

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie
II Wydział Cywilny
ul. Płocka 9/11 B, 01-231 Warszawa
e-mail: kier2cywilny@mokotow.sr.gov.pl
na rachunku: NBP 95 1010 1010 0403 4122 3100 0000

Zamówienia akt na Czytelnię:

Tel. (22) 571-56-72

Biuro Obsługi Interesanta

Tel: (22) 571-56-20

Godziny przyjęć interesantów:

Pn. 8.30 - 17.30 Wt.-Pt. 8.30 - 15.30

Godziny przyjęć interesantów:

Pn. 8.30 - 17.30 Wt. - Pt. 8.30 - 15.30

KOPIA/ORYGINAŁ

Warszawa, 9 listopada 2022 r.

Pan
Zbigniew Sarata
ul. Lanciego 9B
02-792 Warszawa

Sygn. akt **II C 1827/22 upr**

W odpowiedzi należy podać datę i sygn. akt

Z A W I A D O M I E N I E

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie II Wydział Cywilny zawiadamia Pana jako pozwanego, że rozprawa w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" w Warszawie przeciwko Zofii Maciejewskiej-Sarata i Zbigniewowi Sarata o zapłatę odbędzie się 1 marca 2023r. o godz. 10:30 sala 207B w tutejszym Sądzie ul. Płocka 9/11B.

Na zarządzenie Sędziego
sekretarz sądowy Marlena Wróbel

Pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

Wysłano w dniu 9 listopada 2022
sekretarz sądowy Marlena Wróbel

POUCZENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie poucza Panią/Pana, jak następuje:

1. **Obowiązek zawiadamiania Sądu o zmianie adresu.**

Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie swego zamieszkania. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany. Strona, która zgłosiła wniosek o dokonywanie doręczeń na adres oznaczonej skrytki pocztowej, ma obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie tego adresu. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 136 k.p.c.).

2. **Główne zasady postępowania cywilnego.**

(obowiązek przytaczania faktów i dowodów przez stronę, zakaz nadużycia praw procesowych, prekluzja procesowa, fakty niezaprzeczone, konsekwencje milczenia strony)

Strony obowiązane są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody (art. 3 k.p.c.).

Z uprawnienia przewidzianego w przepisach postępowania stronom i uczestnikom postępowania nie wolno czynić użytku niezgodnego z celem, dla którego je ustanowiono (nadużycie prawa procesowego) (art. 4¹ k.p.c.). Strony obowiązane są przytaczać wszystkie fakty i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko (art. 6 § 2 k.p.c.). Jeżeli wyznaczono posiedzenie przygotowawcze, strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej do chwili zatwierdzenia planu rozprawy. Twierdzenia i dowody zgłoszone po zatwierdzeniu planu rozprawy podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, że ich powołanie nie było możliwe albo potrzeba ich powołania wynika później. Jeżeli nie zarządzono przeprowadzenia posiedzenia przygotowawczego, strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej aż do zamknięcia rozprawy, z zastrzeżeniem niekorzystnych skutków, które według przepisów kodeksu mogą dla niej wynikać z działania na zwłokę lub niezastosowania się do zarządzeń przewodniczącego i postanowień sądu (art. 205¹² § 1 k.p.c.). Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne - pod rygorem uznania przez sąd, że strona nie udowodniła okoliczności, na które się powołuje. Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę (art. 232 k.p.c.). Nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.). Gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wynik całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.). Sąd oceni na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu (art. 233 § 2 k.p.c.).

3. **Działanie osobiście lub przez pełnomocnika (art. 205² § 1 pkt 4 k.p.c.)**

Strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników (art. 86 k.p.c.). Zastępstwo procesowe nie jest obowiązkowe. Strona może ustanowić pełnomocnika procesowego, którym może być adwokat lub radca prawny, w sprawach własności przemysłowej także rzecznik patentowy, a w sprawach restrukturyzacji i upadłości także osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony, osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia, współuczestnik sporu, jak również małżonek, rodzeństwo, wstępni lub zstępni oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia. Pełnomocnikiem osoby prawnej lub przedsiębiorcy, w tym nie posiadającego osobowości prawnej, może być również pracownik tej jednostki albo jej organu nadrzędnego. Osoba prawna prowadząca, na podstawie odrębnych przepisów, obsługę prawną przedsiębiorcy, osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej może udzielić pełnomocnictwa procesowego - w imieniu podmiotu, którego obsługę prawną prowadzi - adwokatowi lub radcy prawnemu, jeżeli została do tego upoważniona przez ten podmiot. Pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej swojej czynności procesowej złożyć pisemne pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie udzielone mu przez stronę wraz z odpisem dla strony przeciwnej (art. 87 i 89 § 1 k.p.c.). W przypadku, gdy strona składa do akt pełnomocnictwo udzielone przez przeciwnika procesowego autentyczność podpisu na udzielonym pełnomocnictwie winna być potwierdzona przez organ do tego uprawniony w miejscu udzielenia pełnomocnictwa.

4. **Strona niezamieszkała w Polsce.**

a) pełnomocnik do doręczeń

Strona mająca miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedzibę poza Rzeczypospolitą Polską lub innym państwem członkowskim Unii Europejskiej, która nie ustanowiła pełnomocnika do prowadzenia sprawy zamieszkałego w Polsce - ma obowiązek wskazać (w terminie 1 miesiąca) pełnomocnika (z imienia i nazwiska oraz ze wskazaniem jego dokładnego adresu) do doręczeń w Polsce. Pełnomocnikiem do doręczeń może być każda osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, zamieszkała w Polsce, która wyraziła zgodę na pełnienie funkcji (art. 1135⁵ k.p.c.). Zakres umocowania osoby wskazanej jako pełnomocnik do doręczeń ogranicza się wyłącznie do odbioru pism sądowych. W razie niewskazania pełnomocnika do doręczeń, przeznaczone dla tej strony pisma sądowe sąd może pozostawić w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia (art. 1135⁵ § 1 i 2 k.p.c.).

b) uzupełnienie braków formalnych pisma

Jeżeli pismo wniosła osoba zamieszkała lub mająca siedzibę za granicą, która nie ma w kraju przedstawiciela, przewodniczący wyznacza termin do poprawienia lub uzupełnienia pisma albo uiszczenia opłaty nie krótszy niż miesiąc, przy czym gdyby doręczenie wezwania miało mieć miejsce poza terytorium Unii Europejskiej, oznacza się termin nie krótszy niż trzy miesiące (art. 130 § 1¹ k.p.c.).

5. **Doręczenia.**

Sąd dokonuje doręczeń przez operatora pocztowego, osoby zatrudnione w sądzie, lub sądową służbę doręczeniową. Sąd może również dokonywać doręczeń za pośrednictwem komornika (art. 131 § 1 k.p.c.). Jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, pisma sądowe doręcza się tym osobom. Pismo wzywające stronę do osobistego stawienia się doręcza się tylko bezpośrednio tej stronie, z wyjątkiem strony, o której mowa w art. 1135⁵ § 1 k.p.c. (art. 133 § 1 i 3 k.p.c.). Jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Dla adresata, którego doręczający nie zastanie w miejscu pracy, można doręczyć pismo osobie upoważnionej do odbioru pism (art. 138 k.p.c.). W razie niemożności doręczenia przesyłki sądowej adresatowi w powyższy sposób, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego podlega złożeniu w placówce pocztowej tego operatora, ze wskazaniem adresatowi gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć, a następnie w razie braku podjęcia przesyłki uznaje się ją za doręczoną (art. 139 § 1 k.p.c.). Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma, doręczenie uważa się za dokonane. W takim przypadku doręczający zwraca pismo do sądu z adnotacją o odmowie przyjęcia (art. 139 § 2 k.p.c.).

6. Terminy.

Termin tygodniowy liczy się od daty doręczenia pisma sądu wzywającego do usunięcia braków pisma. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa dnia następnego, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

Oddanie pisma procesowego w urzędzie pocztowym w polskiej placówce pocztowej lub placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Również wprowadzenie pisma do systemu teleinformatycznego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Ten sam skutek wywołuje złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej, albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego oraz członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwróci pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

7. Pisma procesowe.

Każde pismo procesowe powinno zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, do którego jest skierowane;
- 2) imiona i nazwiska lub nazwy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- 3) oznaczenie rodzaju pisma;
- 4) osnovę wniosku lub oświadczenia;
- 5) w przypadku gdy jest to konieczne do rozstrzygnięcia co do wniosku lub oświadczenia - wskazanie faktów, na których strona opiera swój wniosek lub oświadczenie, oraz wskazanie dowodu na wykazanie każdego z tych faktów;
- 6) podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- 7) wymienienie załączników.

Do pisma procesowego dołącza się załączniki wymienione w tym piśmie.

Dalsze pisma procesowe, poza elementami określonymi w § 1, powinny zawierać sygnaturę akt. Do pisma należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który przedtem nie złożył pełnomocnictwa. (art. 126 k.p.c.).

W piśmie procesowym mającym na celu przygotowanie sprawy do rozstrzygnięcia (pismo przygotowawcze) strona powinna zwięźle podać stan sprawy, wyszczególnić, które fakty przyznaje, a którym zaprzecza, oraz wypowiedzieć się co do twierdzeń i dowodów zgłoszonych przez stronę przeciwną.

W piśmie przygotowawczym strona może także wskazać podstawy prawne swoich żądań lub wniosków (art. 127 k.p.c.).

Wszystkie pisma procesowe oraz załączniki należy składać wraz z odpisami (kserokopiami) dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom - w liczbie tylu dodatkowych egzemplarzy, ile jest osób uczestniczących w sprawie (art. 128 § 1 k.p.c.).

8. Doręczenie odpisu pozwu i zawiadomienia o doręczeniu odpisu pozwu. Skutki niezłożenia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie. Skutki braku odpowiedzi na zarządzenie zobowiązujące do złożenia pisma przygotowawczego (art. 205² § 1 pkt 5 i 6 k.p.c.).

Przewodniczący zarządza doręczenie pozwu pozwanemu i wzywa go do złożenia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie nie krótszym niż dwa tygodnie. O zarządzeniu doręczenia pozwu zawiadamia się powoda.

Jeżeli pozwany nie uznaje żądań pozwu w całości lub części, powinien złożyć odpowiedź na pozew w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego. Odpowiedź na pozew powinna zawierać wszystkie elementy pisma procesowego wskazane w pkt 6. Przewodniczący zarządza zwrot odpowiedzi na pozew złożonej z uchybieniem terminu (art. 205¹ k.p.c.).

Przewodniczący może zobowiązać stronę, by w piśmie przygotowawczym podała wszystkie twierdzenia i dowody istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. W takim przypadku twierdzenia i dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, iż ich powołanie w piśmie przygotowawczym nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikała później. Przewodniczący zarządza zwrot pisma przygotowawczego złożonego z uchybieniem terminu albo bez zarządzenia. (art. 205² § 2 i 5 k.p.c.).

9. Ugodowe zakończenie sporu. Mediacja (art. 205² § 1 pkt 1 k.p.c.)

Sąd poucza obie strony procesu (powoda i pozwanego), że istnieje możliwość ugodowego zakończenia sporu – w szczególności na posiedzeniu przygotowawczym, jak też na każdym etapie postępowania – przed sądem lub przed mediatorem.

Strony mogą zawrzeć ugodę przed sądem. Wówczas osnovę ugody zawartej przed sądem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron. Niemożność podpisania ugody sąd stwierdza w protokole. Sąd może uznać z a niedopuszczalne zawarcie ugody tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Strony mogą również zawrzeć ugodę przed mediatorem.

Jeżeli strony przed wszczęciem postępowania sądowego zawarły umowę o mediację, sąd kieruje strony do mediacji na zarzut pozwanego zgłoszony przed wdnaniem się w spór co do istoty sprawy (art. 201 k.p.c.). W postępowaniu sądowym mediacja jest dobrowolna. Sąd może skierować strony do mediacji na każdym etapie postępowania. Mediacji nie prowadzi się, jeżeli strona w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia jej postanowienia kierującego strony do mediacji nie wyraziła zgody na mediację. Jeżeli strony nie dokonały wyboru osoby mediatora, sąd, kierując strony do mediacji, wyznacza mediatora mającego odpowiednią wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji w sprawach danego rodzaju, biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności stałych mediatorów. Mediator ma prawo do zapoznania się z aktami sprawy, chyba że strona w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia postanowienia kierującego strony do mediacji nie wyrazi zgody na zapoznanie się mediatora z aktami. Po skierowaniu stron do mediacji, przewodniczący niezwłocznie przekazuje mediatorowi dane kontaktowe stron oraz ich pełnomocników, w szczególności numery telefonów i adresy poczty elektronicznej, o ile je posiadają. Mediator prowadzi mediację w sposób bezstronny i prowadzi mediację, wykorzystując różne metody zmierzające do polubownego rozwiązania sporu, w tym poprzez wspieranie stron w formułowaniu przez nie propozycji ugodowych, lub na zgodny wniosek stron może wskazać sposoby rozwiązania sporu, które nie są dla stron wiążące. Mediator, strony i inne osoby biorące udział w postępowaniu mediacyjnym są obowiązane zachować w tajemnicy fakty, o których dowiedziały się w związku z prowadzeniem mediacji. Strony mogą zwolnić mediatora i inne osoby biorące udział w postępowaniu mediacyjnym z tego obowiązku. Bezskuteczne jest powoływanie się w toku postępowania przed sądem lub sądem polubownym na propozycje ugodowe, propozycje wzajemnych ustępstw lub inne oświadczenia składane w postępowaniu mediacyjnym. Mediator ma

prawo do wynagrodzenia i zwrotu wydatków związanych z przeprowadzeniem mediacji, chyba że wyraził zgodę na prowadzenie mediacji bez wynagrodzenia. Wynagrodzenie i zwrot wydatków obciążają strony.

Jeżeli strony zawarły ugodę przed mediatorem, ugodę zamieszcza się w protokole albo załącza się do niego. Strony podpisują ugodę. Niemożność podpisania ugody mediator stwierdza w protokole. Przez podpisanie ugody strony wyrażają zgodę na wystąpienie do sądu z wnioskiem o jej zatwierdzenie, o czym mediator informuje strony. Mediator doręcza stronom odpis protokołu. Jeżeli zawarto ugodę przed mediatorem, sąd, na wniosek strony niezwłocznie przeprowadza postępowanie co do zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem. Jeżeli uгода podlega wykonaniu w drodze egzekucji, sąd zatwierdza ją przez nadanie jej klauzuli wykonalności; w przeciwnym przypadku sąd zatwierdza ugodę postanowieniem. Sąd odmawia nadania klauzuli wykonalności albo zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem, w całości lub części, jeżeli uгода jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności.

Uгода zawarta przed mediatorem, po jej zatwierdzeniu przez sąd, ma moc prawną ugody zawartej przed sądem. Uгода zawarta przed mediatorem, którą zatwierdzono przez nadanie jej klauzuli wykonalności, jest tytułem wykonawczym.

Uгода zawarta przed sądem albo mediatorem jest tytułem egzekucyjnym (art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c.).

Jeżeli strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona uгода zawarta przed mediatorem sąd umorzy postępowanie (art. 355 § 1 k.p.c.).

10. Posiedzenie przygotowawcze (art. 205² § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.)

Po złożeniu odpowiedzi na pozew, a także gdy odpowiedź na pozew nie została złożona, ale wyrok zaoczny nie został wydany, przewodniczący wyznacza posiedzenie przygotowawcze i wzywa na nie strony (art. 205⁴ § 1 k.p.c.). Posiedzenie przygotowawcze służy rozwiązaniu sporu bez potrzeby prowadzenia dalszych posiedzeń, zwłaszcza rozprawy. Na posiedzeniu przygotowawczym przewodniczący ustala ze stronami przedmiot sporu i wyjaśnia stanowiska stron, także w zakresie prawnych aspektów sporu (art. 205⁶ § 1 k.p.c.). Na posiedzeniu przygotowawczym możliwe jest zawarcie ugody, której osnovę wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie, podpisanym przez strony, stanowiącym załącznik do protokołu (art. 205⁸ § 2 k.p.c.).

Udział stron i ich pełnomocników w posiedzeniu przygotowawczym jest obowiązkowy. Przed rozpoczęciem posiedzenia przygotowawczego powód może wnieść o jego przeprowadzenie bez swego udziału. Wniosek nie podlega cofnięciu, a zastrzeżenie warunku lub terminu uważa się za nieistniejące. W takim przypadku niestawiennictwo powoda lub jego pełnomocnika na posiedzeniu przygotowawczym nie prowadzi do umorzenia postępowania, plan rozprawy sporządza się bez udziału powoda, a ustalenia zawarte w planie rozprawy wiążą powoda w dalszym toku postępowania.

Jeżeli powód bez usprawiedliwienia nie stawia się na posiedzenie przygotowawcze, sąd umarza postępowanie, rozstrzygając o kosztach jak przy cofnięciu pozwu, chyba że sprzeciwi się temu obecny na tym posiedzeniu pozwany. Jeżeli powód w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu postanowienia o umorzeniu postępowania usprawiedliwi swe niestawiennictwo, sąd uchyli to postanowienie i nada sprawie właściwy bieg. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku kolejnego nieusprawiedliwionego niestawiennictwa.

Jeżeli pozwany nie stawia się na posiedzenie przygotowawcze, plan rozprawy sporządza się bez jego udziału. Ustalenia zawarte w planie rozprawy wiążą pozwanego w dalszym toku postępowania. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa przepis art. 103 § 3 k.p.c. stosuje się, co oznacza, że jeżeli strona:

- 1) pomimo wezwania do osobistego stawiennictwa nie stawiała się w celu udziału w czynności sądu i nie usprawiedliwiła swego niestawiennictwa,
 - 2) w toku postępowania bez usprawiedliwienia nie stawiała się na posiedzenie mediacyjne pomimo wcześniejszego wyrażenia zgody na mediację
- sąd może, niezależnie od wyniku sprawy, włożyć na tę stronę obowiązek zwrotu kosztów w części wyższej, niż nakazywałby to wynik sprawy, a nawet zwrotu kosztów w całości.

Jeżeli strona, która stawiała się na posiedzenie przygotowawcze, nie bierze w nim udziału, plan rozprawy sporządza się bez jej udziału. Ustalenia zawarte w planie rozprawy wiążą tę stronę w dalszym toku postępowania. Przepis art. 103 § 3 k.p.c. stosuje się odpowiednio.

Jeżeli na posiedzeniu przygotowawczym sąd skierował strony do mediacji, posiedzenie odracza się do czasu zakończenia mediacji. W razie potrzeby, zwłaszcza gdy istnieją widoki ugodowego rozwiązania sporu lub gdy zajdzie potrzeba wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy albo w przypadku usprawiedliwionego niestawiennictwa strony, a także na zgodny wniosek stron, posiedzenie przygotowawcze można odroczyć na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy miesiące. Na zgodny wniosek stron posiedzenie przygotowawcze można odroczyć po raz drugi - na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy miesiące (art. 205⁷ k.p.c.).

11. Plan rozprawy.

Jeżeli nie uda się rozwiązać sporu, na posiedzeniu przygotowawczym sporządza się z udziałem stron plan rozprawy.

Plan rozprawy zawiera rozstrzygnięcia co do wniosków dowodowych stron, zastępując w tym zakresie postanowienie dowodowe. W miarę potrzeby plan rozprawy może zawierać:

- 1) dokładne określenie przedmiotów żądań stron, w tym rozmiar dochodzonych świadczeń wraz z należnościami ubocznymi;
- 2) dokładnie określone zarzuty, w tym formalne;
- 3) ustalenie, które fakty i oceny prawne pozostają między stronami sporne;
- 4) terminy posiedzeń i innych czynności w sprawie;
- 5) kolejność i termin przeprowadzenia dowodów oraz roztrząsania wyników postępowania dowodowego;
- 6) termin zamknięcia rozprawy lub ogłoszenia wyroku;
- 7) rozstrzygnięcia innych zagadnień, o ile są niezbędne do prowadzenia postępowania.

Plan rozprawy podpisują strony. Odmowę złożenia podpisu przez stronę odnotowuje się w planie. Przewodniczący zatwierdza plan rozprawy. Plan rozprawy stanowi załącznik do protokołu posiedzenia przygotowawczego. Plan rozprawy z urzędu doręcza się stronom. Doręczeniu stronie planu rozprawy zastępuje zawiadomienie jej o terminach posiedzeń i innych czynności objętych planem. Jeżeli plan obejmuje obowiązki, które strona musi wykonać osobiście, w szczególności stawienie się w celu udziału w czynnościach wymagających jej osobistego stawiennictwa, doręcza się go także bezpośrednio stronie, z wyjątkiem strony niezamieszkałej w na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, która ustanowiła pełnomocnika do doręczeń. W takim przypadku doręczenie planu zastępuje także wezwanie strony do wykonania tych obowiązków (art. 205⁹ – 205¹⁰ k.p.c.).

Jeżeli wyznaczono posiedzenie przygotowawcze, strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej do chwili zatwierdzenia planu rozprawy. Twierdzenia i dowody zgłoszone po zatwierdzeniu planu rozprawy podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, że ich powołanie nie było możliwe albo potrzeba ich powołania wynikła później.

Jeżeli nie zarządzono przeprowadzenia posiedzenia przygotowawczego, strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej aż do zamknięcia rozprawy, z zastrzeżeniem niekorzystnych skutków, które według przepisów kodeksu mogą dla niej wynikać z działania na zwłokę lub niezastosowania się do zarządzeń przewodniczącego i postanowień sądu (art. 205¹² § 1 i 2 k.p.c.).

Zmiana planu rozprawy lub wyznaczenie kolejnego posiedzenia przygotowawczego nie powoduje otwarcia terminu do zgłaszania nowych twierdzeń i dowodów (art. 205¹¹ § 4 k.p.c.).

12. **Wyrok zaoczny (art. 205² § 1 pkt 3 k.p.c.).**

Jeżeli pozwany nie złoży odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym. W takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 1 i 2 k.p.c.).

Niestawiennictwo stron na rozprawie w zasadzie nie tamuje rozpoznania sprawy przez sąd, jednak może spowodować dla strony negatywne skutki. Sąd wyda wyrok zaoczny, jeżeli mimo niezłożenia odpowiedzi na pozew skierowano sprawę do rozpoznania na rozprawie, a pozwany nie stawiał się na tę rozprawę, albo pomimo stawienia się nie bierze w niej udziału (art. 340 § 1 k.p.c.). Wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności lub składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie (art. 340 § 2 k.p.c.).

Wyrokowi zaocznemu - w przypadku uwzględnienia powództwa (i jeżeli wyrok nadaje się do wykonania w drodze egzekucji) - nadawany jest z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.). Na wniosek powoda sąd może wówczas nadać wyrokowi klauzulę wykonalności, który to dokument może stanowić podstawę wszczęcia egzekucji przeciwko pozwanemu.

13. **Zastrzeżenia do protokołu rozprawy.**

Strona powinna zwrócić uwagę sądu na uchybienie przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Zastrzeżenie można zgłosić najpóźniej na kolejnym posiedzeniu. Stronie zastępowanej przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratoria Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na to uchybienie w dalszym toku postępowania. Skutku tego nie niweczy wypowiedzenie lub cofnięcie pełnomocnictwa. Nie dotyczy to sytuacji, gdy chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod uwagę z urzędu lub gdy strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swojej winy (art. 162 k.p.c.).

14. **Usprawiedliwiona nieobecność strony.**

Niestawiennictwo stron w zasadzie nie tamuje rozpoznania sprawy. Sąd może w celu dokładniejszego wyjaśnienia stanu sprawy zarządzić stawienie się stron lub jednej z nich osobiście albo przez pełnomocnika. Sąd ustala tożsamość osoby wezwanej lub zawiadomionej na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość. O przyczynach uniemożliwiających stawiennictwo w wyznaczonym terminie należy natychmiast zawiadomić sąd. Usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby stron, ich przedstawicieli ustawowych, pełnomocników, świadków i innych uczestników postępowania, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego (art. 214¹ § 1 k.p.c.). Wykaz lekarzy sądowych znajduje się na stronie internetowej Sądu Okręgowego w Warszawie - <http://bip.warszawa.so.gov.pl/artykuly/239/lekarze-sadowi>

Wymogu powyższego nie stosuje się do osób pozbawionych wolności, których usprawiedliwianie niestawiennictwa z powodu choroby regulują odrębne przepisy. Informacje o miejscach, dniach i godzinach przyjęć lekarzy sądowych, wraz z ich imieniem i nazwiskiem oraz numerem telefonu, wywiesza się na tablicach w siedzibach sądów, prokuratur, komend i komisariatów policji, innych organów uprawnionych do prowadzenia dochodzeń, okręgowej rady adwokackiej i rady okręgowej izby radców prawnych, właściwych dla obszaru właściwości danego sądu okręgowego, a także w miejscach wykonywania zawodu lekarza przez lekarzy sądowych (art. 8 ust. 1 w zw. z art. 7 ust 3 ustawy o lekarzu sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z późn. zm.)). Sąd może skazać na grzywnę stronę, jeżeli powołała się w złej wierze na nieprawdziwe okoliczności, które skutkowały odroczeniem rozprawy (art. 214 § 2 k.p.c.). Jeżeli w sprawach małżeńskich, rodzinnych oraz opiekuńczych strona wezwana do osobistego stawiennictwa nie stawia się bez usprawiedliwionych powodów, sąd może ją skazać na grzywnę (art.458 k.p.c. w związku z art.429 k.p.c.). Każda ze stron może w piśmie procesowym żądać przeprowadzenia rozprawy w jej nieobecności (art.209 k.p.c.). Pomimo takiego wniosku strony przewodniczący może zarządzić wezwanie strony do osobistego stawiennictwa (art.208 §1 pkt 1 k.p.c.).

15. **Wysłuchanie stron i innych osób. Przesłuchanie stron.**

W razie konieczności wysłuchania stron lub innych osób, stosownie do okoliczności może się to odbyć przez wezwanie stron do złożenia odpowiednich oświadczeń na posiedzeniu albo wyznaczenie terminu do zajęcia stanowiska w piśmie procesowym lub za pomocą środków porozumiewania się na odległość, o ile dają one pewność co do osoby składającej oświadczenie (art. 226¹ k.p.c.).

Jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w przypadku ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron (art. 299 k.p.c.). Za osobę prawną sąd przesłuchuje osoby wchodzące w skład organu uprawnionego do jej reprezentowania, przy czym sąd decyduje czy przesłuchać wszystkie te osoby, czy też niektóre z nich. Za Skarb Państwa sąd może przesłuchać w charakterze strony osoby powołane do reprezentowania państwowej jednostki organizacyjnej, z działalnością której wiąże się dochodzone roszczenie, lub inne wskazane osoby (art. 300 k.p.c.). Gdy z przyczyn natury faktycznej lub prawnej przesłuchać można co do okoliczności spornych jedną tylko stronę, albo gdy druga strona lub niektórzy ze współuczestników nie stawili się na przesłuchanie stron lub odmówili zeznań, sąd oceni czy mimo to należy przesłuchać tę stronę, czy też dowód ten pominąć w zupełności (art. 302 § 1 k.p.c.). W każdej sprawie o rozwód i separację sąd zarządza przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron (art.432 k.p.c.).

16. **Zasady udostępniania i sposoby sporządzania protokołów posiedzeń. Prawo do prywatnej rejestracji czynności sądu.**

Strony mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt. Treść protokołów może być także udostępniana w postaci elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Strony mają prawo do otrzymania z akt sprawy zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku, chyba że protokół został sporządzony wyłącznie pisemnie. Przewodniczący wydaje z akt sprawy zapis dźwięku, jeżeli wydaniu zapisu obrazu i dźwięku sprzeciwia się ważny interes publiczny lub prywatny. Jeżeli posiedzenie odbyło się przy drzwiach zamkniętych strony i uczestnicy postępowania mają prawo do otrzymania z akt sprawy jedynie zapisu dźwięku (art. 9 k.p.c.). Protokół z posiedzenia jawnego jest co do zasad sporządzany w formie elektronicznej (e-protokół) poprzez utrwalenie przebiegu posiedzenia za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk oraz pisemnie. Obok protokołu w formie nagrania sekretarz sądowy pod nadzorem sędziego sporządza tzw. protokół skrócony. Ma on postać papierową i wszywany jest do akt sprawy. W protokole tym zawarte są najważniejsze informacje dotyczące sprawy i czynności podejmowanych przez uczestników postępowania (oznaczenie sądu, stron i obecnych na posiedzeniu pełnomocników, miejsce i datę posiedzenia, nazwiska sędziego i protokolanta, wymienienie zarządzeń i orzeczeń wydanych na posiedzeniu, czynności stron wpływające na rozstrzygnięcie sądu - mają one charakter obligatoryjny). Każdy zapis w protokole skróconym przyjmuje postać adnotacji powiązanej z odpowiednim miejscem w nagraniu. Pisemny protokół papierowy w tradycyjnej formie może zostać

sporządzony tylko w sytuacji, gdy sala rozpraw, na której następuje rozpoznanie sprawy nie została wyposażona w urządzenia pozwalające na rejestrację rozprawy lub nastąpiła awaria systemu uniemożliwiająca dokonanie takiego nagrania.

Nie jest wymagane zezwolenie sądu na utrwalanie przez strony lub uczestników postępowania przebiegu posiedzeń i innych czynności sądowych, przy których są obecni, za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk. Strony i uczestnicy postępowania uprzedzają sąd o zamiarze utrwalenia przebiegu posiedzenia lub innej czynności sądowej za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk. Sąd zakazuje stronie lub uczestnikowi postępowania utrwalenia przebiegu posiedzenia lub innej czynności sądowej za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk, jeżeli posiedzenie lub jego część odbywa się przy drzwiach zamkniętych lub sprzeciwia się temu względ na prawidłowość postępowania (art. 9¹ k.p.c.).

17. Nadużycie prawa procesowego.

Z uprawnienia przewidzianego w przepisach postępowania stronom i uczestnikom postępowania nie wolno czynić użytku niezgodnego z celem, dla którego je ustanowiono (nadużycie prawa procesowego). Gdy sąd stwierdzi nadużycie prawa procesowego przez stronę, może w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie: 1) stronę nadużywającą skazać na grzywnę; 2) niezależnie od wyniku sprawy, odpowiednio do spowodowanej tym nadużyciem prawa procesowego zwłoki w jej rozpoznaniu, włożyć na stronę nadużywającą obowiązek zwrotu kosztów w części większej, niż wskazywałby wynik sprawy, a nawet zwrotu kosztów w całości; 3) na wniosek strony przeciwnej: a) przyznać od strony nadużywającej koszty procesu podwyższone odpowiednio do spowodowanego tym nadużyciem zwiększenia nakładu pracy strony przeciwnej na prowadzenie sprawy, nie więcej jednak niż dwukrotnie, b) podwyższyć stopę odsetek zasądzonych od strony, której nadużycie spowodowało zwłokę w rozpoznaniu sprawy, za czas odpowiadający tej zwłoce, z tym że stopa może zostać podwyższona nie więcej niż dwukrotnie; przepisów o maksymalnej dopuszczalnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie nie stosuje się (art. 226² k.p.c.).

Niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego:

- 1) oparty wyłącznie na okolicznościach związanych z rozstrzygnięciem przez sąd o dowodach;
- 2) złożony po raz kolejny co do tego samego sędziego z powołaniem tych samych okoliczności.

Wniosek, o którym mowa w § 1, pozostawia się w aktach sprawy bez żadnych dalszych czynności. To samo dotyczy pism związanych z jego wniesieniem.

O pozostawieniu wniosku i pism związanych z jego wniesieniem zawiadamia się stronę wnoszącą tylko raz - przy złożeniu pierwszego pisma (art. 53¹ k.p.c.).

Niedopuszczalne jest zażalenie wniesione jedynie dla zwłoki w postępowaniu.

Za zażalenie wniesione jedynie dla zwłoki w postępowaniu uważa się:

- 1) drugie i dalsze zażalenie wniesione przez tę samą stronę na to samo postanowienie,
- 2) zażalenie na postanowienie wydane w wyniku czynności wywołanych wniesieniem przez tę samą stronę wcześniejszego zażalenia, chyba że okoliczności sprawy wykluczają tę ocenę (art. 394³ k.p.c.).

Niedopuszczalny jest wniosek o sprostowanie, o uzupełnienie i o wykładnię wyroku złożony jedynie dla zwłoki w postępowaniu. Za wniosek złożony jedynie dla zwłoki w postępowaniu uważa się drugi i dalszy wniosek złożony przez tę samą stronę co do tego samego wyroku, chyba że okoliczności sprawy wykluczają tę ocenę. Wniosek, o którym mowa w § 1, pozostawia się w aktach sprawy bez żadnych dalszych czynności. To samo dotyczy pism związanych z jego złożeniem. O pozostawieniu wniosku i pism związanych z jego złożeniem zawiadamia się stronę wnoszącą tylko raz - przy złożeniu pierwszego pisma (art. 350¹ k.p.c.).

Pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 19 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.